

NIEUWSBRIEF

VAN HET
INSTITUUT VOOR ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES
(IVISEP)

EDITIE 2001-02

REDACTIONEEL

Zeer geachte lezers,

Vrede zij met u.

Vóór u ligt de jongste nieuwsbrief van het 'Instituut voor Islamitische Studies en Publicaties'. Deze editie is voornamelijk gewijd aan enkele belangrijke religieuze gebeurtenissen die de komende weken zullen plaatsvinden, namelijk het offerfeest, het Holi-feest en het Paasfeest.

Een heuglijk feit is, dat het IVISEP sedert kort ook op het Internet is vertegenwoordigd. Op onze site <http://moeslim.8m.net> kunt u allerhande informatie verkrijgen over de Islâm, maar ook over andere godsdiensten. Ook wordt getracht bezoekers van de site middels artikelen en nieuwsberichten bewust te maken van het belang van een goede milieuzorg.

Wij nodigen u uit een kijkje te nemen.

Vermeldenswaard is, dat ook de Interreligieuze Raad in Suriname (IRIS) sinds kort een website heeft. Het adres is: <http://irisur.8m.net>. Hoewel er nog het één en ander aan de invulling van de site gedaan moet worden, kunt u alvast de tijdschriften / periodieken van enkele van de aangesloten religieuze organisaties opzoeken. Tevens kunt u via de site deelnemen aan de jongste activiteit van de IRIS in verband met Aardedag 2001 (zie artikel in dit blad).

Rest ons u veel leesplezier toe te wensen.

HET OFFERFEEST

De Îd ul Adhâ, ofwel het offerfeest, wordt dit jaar omstreeks begin maart gevierd. Alle Muslims wereldwijd die het zich kunnen veroorloven zullen op deze dag een schaap, geit, koe of kameel offeren. Dit offeren, waaraan alle Muslims meedoen ter herdenking aan de beproevingen die de profeet Abraham ('alaihis salâm), de aartsvader, heeft doorstaan in zijn gehoorzaamheid aan Allâh, is een onderdeel van de haddj (bedevaart) in Makkah. Abraham (Ibrâhîm) was bereid zijn zoon Ismaël eigenhandig te offeren op bevel van Allâh, maar ook Ismaël was zich bereid aan de wil van Allâh te onderwerpen, door dit offer te ondergaan. De Heilige Qur'ân zegt in 37:102:

"En toen hij (de leeftijd) van het werken met hem bereikt had, zei hij: O mijn zoon! Voorzeker heb ik in mijn droom gezien, dat ik u ten offer breng; overweeg dan wat u ziet. Hij zei: O mijn vader! Doe wat u bevolen is; indien het Allâh behaagt, zult u in mij één van de lijdzamen vinden.

Derhalve, toen zij beiden zich onderwierpen en hij hem op zijn voorhoofd neerwierp, en Wij tot hem riepen, zeggende: O Abraham! Inderdaad hebt gij de waarheid van het visioen aangetoond; waarlijk, alzo belonen Wij degenen die het goede doen: waarlijk, dit is een duidelijke beproeving. En Wij kochten hem met een groot offer vrij."

Op gegeven moment werd Abraham dus door God gezegd dat hij het offer niet meer ten uitvoer hoefde te brengen; zijn rechtschapenheid was reeds bewezen door zijn bereidheid zulks te doen.

Men vraagt zich wel eens af, vooral dit jaar waar door de gezondheidstoestand van runderen e.a. vee in Europa consumptie van het vlees ervan onverantwoord

IN DEZE EDITIE:

- [Het offerfeest](#)
- [Izak ... of Ismaël?](#)
- [Phagwa of Holi](#)
- [Abraham: aartsvader der gehele mensheid?](#)
- **Milieu:** [Aardedag 2001](#)
- [Het Paasfeest](#)
- [Christus in Kashmir](#)
- **Actueel:** [De Taliban versus de Buddhabeelden](#)
- [Kort religieus nieuws](#)

Redactie:

R. Ahmadali

Medewerkers aan deze editie:

R. Ghafoerkhan
drs. S. Ahmadali-Doekhie
M. Pershad

Adres: Anton Dragtenweg 208,

Paramaribo, Suriname

Tel: 476720 / 081-1010

Fax: 550244

Email: ivisep@yahoo.com

Website: <http://moeslim.8m.net>

Verschijnt iedere 2 maanden.

zou zijn, of in plaats van het offeren ook andere soorten van liefdadigheid verricht kunnen worden. Om deze vraag te beantwoorden, moeten we eerst nagaan wat het doel van het offeren is.

Behalve de uiterlijke vorm van het offeren, zoals het slachten en het verdelen aan de armen, moeten wij vooral aandacht besteden aan de les die wij uit het offer dienen te leren. Het offer bestaat namelijk uit een uiterlijke en een innerlijke vorm. De uiterlijke, zichtbare vorm is de daad van het slachten van een dier en het zich voeden met zijn vlees. Echter is vooral de innerlijke, onzichtbare vorm van het offeren belangrijk en daarvoor raadplegen we de Qur'ân 22:37, waarin Allâh zegt met betrekking tot de geofferde dieren:

“Hun vlees bereikt Allâh niet, hun bloed evenmin. Maar voor Hem is aannemelijk rechtschapenheid van uw kant.”

Hier vertelt Allâh dus dat hij het vlees en het bloed van het geofferde dier niet nodig heeft, maar waarom dan dit offer? In de Qur'ân 12:53 staat o.a.:

“...voorzeker, het zelf (ego) van de mens is gewoon hem te bevelen het kwade te doen....”

Laten wij kijken wat er tegenwoordig in de wereld gebeurt. Vele mensen proberen hun leven op te bouwen of hun naam te maken door anderen te vernietigen, zoals dieren dat doen, dus: de één zijn dood is de ander zijn brood. Lage hartstochten zoals zedeloosheid, ongeoorloofde seks, geweld en drugs zijn de trend van tegenwoordig. Dit alles ontstaat vanuit de dierlijke instincten, vanuit de lagere hartstochten van de mens. Het gevolg hiervan is, dat de gehele mensheid bezig is af te glijden naar de afgrond. Allâh zegt in Qur'ân 95:4-6:

“Voorzeker hebben Wij de mens in de beste vorm geschapen. Vervolgens brengen Wij hem terug tot de laagste der lagen. Behalve degenen die geloven en goede werken doen, die zullen een nimmer af te snijden beloning hebben.”

Het is het dierlijke in ons, dat ons naar de laagste der lagen brengt en dat vijandschap en onenigheid tussen de mensen brengt. Het is dit dier in ons dat geofferd moet worden. Gaat u na: als een ieder zijn dierlijke verlangens zou opofferen, dan zou het vrede op aarde zijn. Want, zoals eerder gezegd, zijn het deze verlangens die onenigheid en vijandschap tussen de mensen brengen. En het onderdrukken van zulke verlangens is het Paradijs waard! Zie Qur'ân 79:40-41:

“En wat hem betreft, die in het aanzijn zijns Heer vreest te staan en de ziel in (haar) lage begeerten bedwingt, dan waarlijk, de tuin - dat is zijn woning.”

Uit het bovenstaande blijkt, dat het offer een andere betekenis heeft dan uitsluitend een liefdegave. Vervangen van het offer door een liefdegave, zonder geldig excuus, is dus niet voldoende.

Echter leert de Islâm, dat in nood andere regels gelden. Zo zien we in de Qur'ân 5:3 staan dat het nuttigen van bijvoorbeeld varkensvlees verboden is, maar dat het in geval van nood (zoals levensgevaar bij hongersnood) genuttigd mag worden, zolang als de nood duurt. Analoog geredeneerd kan gesteld worden dat, zolang er geen gezonde offerdieren voorhanden zijn, het offer op een andere manier volbracht mag worden, bijvoorbeeld door een gelijkwaardig geldsbedrag aan armen en behoeftigen te schenken.

Tenslotte dient opgemerkt te worden dat het offeren tijdens de 'Īd ul Adhâ geen plicht is. Het was een gewoonte van de Profeet Muḥammad (vrede zij met hem), welke gewoonte hij sterk aanbevolen heeft aan de Muslims.

[Terug naar inhoud](#)

IZAK ... OF ISMAËL?

Begin maart 2001 werd door de Muslims over de gehele wereld het offerfeest gevierd, waarbij het feit werd herdacht dat Abraham van God de opdracht kreeg om zijn zoon te offeren. Toen Abraham op het punt stond die daad ten uitvoer te brengen, liet God hem echter weten dat hij dat offer niet meer hoefde te volbrengen, aangezien zijn rechtschapenheid reeds bewezen was. Abraham mocht in plaats van zijn zoon een dier offeren.

Echter stelt de Qur'ân niet expliciet dat Abraham in plaats van zijn zoon een dier moest offeren. Er staat slechts vermeld: *“En Wij kochten hem met een groot offer vrij”*. Het feit dat een dier werd geofferd, blijkt wel uit de Bijbel en uit de sunnah (gewoonten) van de Heilige Profeet Muḥammad.

Evenzo stelt de Qur'ân niet expliciet dat het Ismaël was, die door Abraham diende te worden geofferd. Er staat slechts vermeld dat Abraham zijn zoon diende te offeren. We zien in 37:102 staan:

“En toen hij (de leeftijd) van het werken met hem bereikt had, zei hij: O mijn zoon! Voorzeker heb ik in mijn droom gezien, dat ik u ten offer breng; overweeg dan wat u ziet. Hij zei: O mijn vader! Doe wat u bevolen is; indien het Allâh behaagt, zult u in mij één van de lijdzamen vinden.”

Wel kan uit een aanhaling enkele verzen verder (37:112) worden geconcludeerd, dat Izak na deze gebeurtenis werd geboren en dat het dus Ismaël geweest moet zijn, die volgens 37:102 geofferd had moeten worden.

Het Oude Testament stelt echter duidelijk, dat Abraham zijn enige zoon Izak (en dus niet Ismaël) had moeten offeren:

“En Hij zeide: Neem nu uw zoon, uw enige, die gij liefhebt, Izak, en ga heen naar het land Moria, en offer hem aldaar tot een brandoffer, op een van de bergen, die Ik u zeggen zal.” (Gen. 22:2)

Wij zullen nu onderzoeken of Izak, volgens de Bijbel, ten tijde van het offeren de eniggeborene zoon van Abraham was.

“En Abram was zes en tachtig jaren oud, toen Hagar Ismaël aan Abram baarde.” (Gen. 16:16)

“En Abraham was honderd jaren oud, toen hem Izak zijn zoon geboren werd.” (Gen. 21:5)

Uit Gen. 16:16 en 21:5 blijkt dus, dat eerst Ismaël werd geboren en pas veertien jaar later Izak. Als Abraham zijn eniggeborene moest offeren, kan dat volgens bovenvermelde aanhalingen dus alleen maar Ismaël zijn geweest.

Ook blijkt uit Gen. 17:23-26 (zie verder) dat Abraham en Ismaël werden besneden, toen Abraham 99 jaar oud was. Izak wordt aldaar niet genoemd; nog een aanhaling waaruit kan worden geconcludeerd dat deze toen nog niet geboren was.

Verder blijkt uit Gen. 21:4 dat Izak acht dagen na de geboorte werd besneden, zoals God Abraham geboden had; toen Abraham het gebod tot besnijdenis ontving, was Izak dus nog niet geboren.

Hierop wordt vaak geantwoord, dat Abraham zijn enige zoon die hij liefhad moest offeren en dat dat Izak was (Gen. 22:2: zie eerder). Met andere woorden: Abraham had Ismaël niet lief. Laten wij nagaan wat de Bijbel hierover vermeldt.

“En Abraham zeide tot God: Och, dat Ismaël mocht leven voor Uw aangezicht!” (Gen. 17:18)

“En zij zeide tot Abraham: Drijf deze dienstmaagd en haar zoon uit; want de zoon van deze dienstmaagd zal met mijn zoon, met Izak, niet erven. En dit woord was zeer kwaad in Abrahams ogen, vanwege zijn zoon.” (Gen. 21:10-13)

Uit deze aanhalingen blijkt, dat Abraham ook Ismaël liefhad.

Er zijn sommige theologen die menen dat het offer, dat Abraham moest brengen, slechts op Izak betrekking kan hebben (Gen. 22:2) en niet op Ismaël, aangezien laatstgenoemde volgens hen als een verworpene dient te worden beschouwd, omdat hij niet uit Abrahams echtgenote Sara werd geboren, maar uit de dienstmaagd Hagar (een reden hiervoor is dat deze theologen de profeet Muhammad, zijnde een afstammeling van Ismaël, niet als profeet wensen te erkennen). De Bijbel echter beschouwt Ismaël als één der rechtschapenen:

“En aangaande Ismaël heb Ik u verhoord; zie, Ik heb hem gezegend, en zal hem vruchtbaar maken, en hem gans zeer vermenigvuldigen; twaalf vorsten zal hij gewinnen, en Ik zal hem tot een groot volk stellen.” (Gen. 17:20)

“Sta op, hef de jongen op, en houd hem vast met uw hand; want Ik zal hem tot een groot volk stellen.” (Gen. 21:18)

Ook zien we dat het verbond, dat God met Abraham sloot, ook voor Ismaël gold:

“Voorts zeide God tot Abraham: Gij nu zult Mijn verbond houden, gij, en uw zaad na u, in hun geslachten. Dit is Mijn verbond, dat gij houden zult tussen Mij, en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is, u besneden worde. En gij zult het vlees van uw voorhuid besnijden; en dat zal tot een teken zijn van het verbond tussen Mij en u..” (Gen. 17:9-11)

“Toen nam Abraham zijn zoon Ismaël, en al de ingeborenen van zijn huis, en alle gekochten met zijn geld, al wat mannelijk was onder de lieden van het huis van Abraham, en hij besneed het vlees van hun voorhuid, juist op dezelfde dag, zoals God met hem gesproken had. En Abraham was oud negen en negentig jaren, toen hem het vlees van zijn voorhuid besneden werd. Juist op deze zelfde dag werd Abraham besneden, en Ismaël, zijn zoon.” (Gen. 17:23-26)

Wij zien dus dat volgens de Bijbel Ismaël de eerstgeborene zoon van Abraham was, dat Abraham ook Ismaël liefhad en dat Ismaël zeker geen verworpene was. Als de Bijbel stelt dat Abraham zijn eerstgeborene moest offeren, kan dat volgens bovengenoemde aanhalingen slechts Ismaël geweest zijn. Wij vinden het daarom vreemd dat Gen. 22:2 Izak, ten tijde van het offer, als enige zoon van Abraham aanduidt.

[Terug naar inhoud](#)

PHAGWA OF HOLI

Phagwa of Holi is een nieuwjaarsfeest en wordt gevierd in het laatste deel van de maand ‘Phalgun’ en het eerste deel van de maand ‘Chaitra’ volgens de Hindu-kalender. Dit komt overeen met de Westerse maanden maart en april. De viering begint op de dag na de Holikaverbranding en duurt ongeveer vijf dagen, eindigende op de dag, genaamd ‘Rang Panchmi’. Als deze ‘Rang Panchmi’ op een dinsdag valt, wordt het ‘Budhwa Mangal’ genoemd.

Oorspronkelijk is het woord 'holi' afgeleid van het Sanskriet woord 'holaka', hetgeen betekent: 'gedroogde granen'. De viering, welke in het Vedische tijdperk begon, werd 'Holaka Utsow' genoemd. Deze gedroogde granen werden gebruikt om een vuurritueel (hawan) te verrichten. De 'vibhuti' (gewijde as) die uit dit ritueel werd verkregen werd op de voorhoofden van degenen, die eraan deelnamen, gesmeerd, om het kwaad weg te houden.

Alle grote Hindu-festiviteiten hebben religieuze, sociale en hygiënische elementen in zich. Zo ook het Holi-feest.

Mythologie

Mythologisch gezien wordt het Holi-vuur gezien als een dodenverbranding, omdat het wordt beschouwd als Holika, een duivels figuur, te hebben vernietigd. Volgens een legende was Hiranyakshipu een duivelse koning. Hij wilde de dood van zijn jongere broer wreken, die door Vishnu was gedood. Hij verrichtte vele jaren lang verschillende rituelen, teneinde genoeg kracht te verkrijgen om de koning van de drie werelden te worden. Hij vroeg aan Brahma een zodanige zegen, dat hij noch door mens noch door dier gedood zou kunnen worden, noch binnen noch buiten, noch op aarde noch in de hemel, noch bij dag, noch bij nacht. Brahma gaf hem die zegen.

Gelovende dat hij nu onoverwinnelijk was geworden, werd Hiranyakshipu hoogmoedig en beval al zijn onderdanen om slechts hém te aanbidden. Echter had hij een zoon, genaamd Prahlad, die een vurige aanbidder was van Vishnu. Tot grote teleurstelling van zijn vader bleef Prahlad Vishnu aanbidden. De duivelse koning besloot daarom zijn zoon te doden, maar iedere poging daartoe mislukte. Hij liet daarom zijn zuster Holika komen, die immuun was voor vuur. Hij maakte een brandstapel, stak het in brand en beval Holika erop te gaan zitten met Prahlad. Vishnu redde Prahlad en de slechte Holika verging in zijn plaats.

Het is om deze reden, dat de Holika jaarlijks wordt verbrand. Dit wordt 'Holika dahan' genoemd en wordt gezien als een vreugdevuur.

Uit deze vertelling dient ook de les te worden geleerd dat degenen, die liefde voor God hebben, zullen zegevieren en dat degenen, die Gods dienaren het kwade toewensen, zullen worden vernietigd. Kortom: Holi kan gezien worden als een overwinningfeest van het goede op het kwade.

Spiritualiteit

Festiviteiten als Holi hebben hun eigen spirituele waarde. Behalve het amusement creëren ze, indien correct in acht genomen, geloof en vertrouwen in God. Ze leiden de mens weg van zinnelijk genot en leiden hem langzamerhand naar het spirituele pad en godsdienstige belevenis. Men verricht de 'hawan' en draagt de nieuwe oogst op aan de goden (uitleg meervoudsvorm: de diverse kwaliteiten van God die in natuurlijke en persoonlijke vorm afgebeeld en vereerd worden, ook wel 'devta's' genoemd), alvorens ze te gebruiken.

'Holi' betekent ook 'offer'. Verbrand alle onreinheden van de geest, zoals egoïsme, ijdelheid, lustgevoelens, enz. via het vuur van aanbedding en kennis. Laat kosmische liefde, genade, vrijgevigheid, onbaatzuchtigheid, waarheidsliefde en reinheid ontbranden. Dit is 'the real spirit' van Holi. Ontwaak uit de modder van domheid en absurditeit en duik diep in de oceaan van Goddelijkheid.

Reinheid en sociale waarde

Gedurende het feest reinigen de mensen huis en omgeving en wordt alle vuil verbrand. De schadelijke bacteriën worden hierbij vernietigd. De hygiënische situatie van de omgeving gaat erop vooruit.

Het sociale element in Holi is de vereniging van de 'groten' en de 'kleinen', de rijken en de armen, enz. Vergeet de negatieve gevoelens van het eindigende jaar en begin het nieuwe jaar met liefde, sympathie, samenwerking en gelijkheid onder allen. Tracht deze eenheid te voelen als een vereniging met het Zelf (God).

Religie

Het religieuze element in het Holi-feest is de aanbedding van Krishna, op sommige plaatsen 'Dol Yatra' genoemd. Een beeld van Krishna wordt in een wieg, gedecoreerd met bloemen en gekleurd poeder, geplaatst. De onschuldige grapjes van Krishna met de vrolijke melkmeisjes (gopi's) van Bindra van worden herdacht. Volgens sommige bronnen zijn het deze plagerijtjes die ten grondslag liggen aan het besprenkelen van mensen met gekleurd water, zoals tegenwoordig bij de Holi-viering gebeurt.

De naam van Krishna wordt geciteerd en Holi-liederen worden gezongen, gerelateerd aan de grappen van Krishna met de Gopi's.

Vermeldenswaard is dat het Holi-feest geen carnaval is, maar een religieus feest. Tegenwoordig begeven mensen zich in alle soorten van verdorvenheid in naam van Holi. Sommigen nemen alcoholhoudende dranken in, anderen gebruiken vulgaire taal, etc. Culturele waarden en normen worden hierdoor gedegradeerd. Deze vorm van ontarding van het Holi-feest dient voorkomen te worden.

Het is tenslotte interessant te weten dat de Christenen ook een as-ceremonie hebben, genaamd Aswoensdag, waarvan het tijdstip van viering slechts enkele weken verschilt van het Holi-feest.

Bronnen: www.trinihindu.faithweb.com; www.indiancultureonline.com

[Terug naar inhoud](#)

ABRAHAM: AARTSVADER DER GEHELE MENSHEID?

De profeet Abraham is in vele godsdiensten een belangrijk figuur. Wij gingen na, wat de plaats is van deze profeet volgens vier grote godsdiensten.

Islâm

De Islâm kent aan de profeet Abraham een zeer hoge status toe. Zo zien wij in de Heilige Qur'ân staan:

“Vrede zij over Abraham. Alzo belonen Wij degenen die het goede doen. Waarlijk, hij was één van onze gelovige dienaren.” (37:109-111)

“En wie heeft een betere godsdienst dan hij, die zich algeheel aan God onderwerpt? En hij is de weldoener (van anderen) en volgt het geloof van Abraham, de oprechte, en God nam Abraham tot vriend.” (4:125)

Volgens de Qur'ân is Abraham dus de vriend van Allâh (4:125) en verder de vader van de profeten Ismaël en Izak en de grootvader van o.a. de profeet Jakob (6:85-87). Hij is tevens één van de voorvaderen van de profeet Muḥammad (vrede zij met hem).

Volgens de Qur'ân 4:150 dient een Muslim in alle profeten te geloven: Mozes, Jezus, enz. en dus ook in Abraham.

De Muslims verrichten hun dagelijkse gebeden met het gelaat gericht in de richting van Makkah, de plaats waar het oudste gebedshuis op aarde, de Ka'aba, werd herbouwd door Abraham en zijn zoon Ismaël. Over deze Ka'aba zegt Allâh in de Qur'ân 3:95-96:

“Waarlijk, het eerste huis voor de mensen bestemd, is dat te Bekka, gezegend en een leiding voor de volkeren. Daarin zijn duidelijke tekenen: de standplaats van Abraham, en wie die binnentreedt zal veilig zijn ...”.

Vele rituelen van de bedevaart zijn te herleiden tot de profeet Abraham. Zo kennen we het heen en weer lopen tussen de heuvels Safâ' en Marwah, ter nagedachtenis aan Abrahams echtgenote Hagar, die op zoek was naar water voor haar zoon Ismaël.

Verder is ook nog het gebeuren bekend, waarbij Abraham werd opgedragen zijn zoon Ismaël (volgens de Bijbel: Izak) te offeren omwille van Allâh. Op het laatste moment werd hij door Allâh ervan weerhouden zulks te doen en hij offerde een dier in plaats van zijn zoon. Het is dit feit, dat Muslims wereldwijd gedenken tijdens het offerfeest.

Jodendom

Ook het Jodendom kent aan Abraham een belangrijke plaats toe.

Volgens “A Concise Encyclopedia of Judaism” van Dan Cohn-Sherbok (Oneworld Publications 1998) is de profeet Abraham de vader der Joden. Ook vermeldt de Bijbel dat hij de zoon is van Terah en de vader van Ismaël, die werd geboren uit Hagar, en van Izak, die werd geboren uit Sarah.

Na Ur der Chaldeeën verlaten te hebben reisde Abraham naar Kanaän, bezocht Egypte en ging terug naar Hebron. God verscheen aan hem in een visioen en beloofde Abraham dat zijn nakomelingen het land zouden erven. Gods verbond met Abraham wordt benadrukt in het ritueel van de besnijdenis.

God beproefde Abraham's geloof door hem te vragen zijn zoon Izak te offeren (Gen. 11:31, 12:7, 17, 11:26, 25:10).

Christendom

Volgens de “Catholic Encyclopedia” volume 1 (1999, Kevin Knight, online versie) en het Nieuwe Testament (Joh. 8:33 en 39) stamt Jezus Christus af van Abraham.

“A Concise Encyclopedia of Christianity” (Geoffrey Parrinder) beschouwt Abraham als een grote Hebreeuwse patriarch en als de gemeenschappelijke spirituele vader van de Abrahamistische religies: Jodendom, Christendom en Islâm, terwijl Lukas 16:22 uit het Nieuwe Testament Abraham symboliseert als zijnde het Paradijs.

We zien dus dat de Islâm, het Jodendom en het Christendom aan de profeet Abraham grote waarde hechten.

Hinduïsme

Volgens het boek 'Muhammad in World Scriptures' (vol.2) van Dr. Abdul Haq Vidyarthi is de Abraham uit de Bijbel en de Qur'ân dezelfde figuur als de Brahma uit het Hinduïsme. Hij maakt een zeer interessante vergelijking, die wij hieronder heel summier aanhalen:

- De gelijkenis in naam: Abraham en Brahma;
- Abraham wordt gezien als de aartsvader; de vader van de Israëlieten (via zijn zoon Izak) en de Arabieren (via zijn zoon Ismaël); zo wordt ook 'Brahmadji' gezien als de vader der mensheid, ofwel de eerste der goden (Mundak Upanishad);
- Volgens Gopath Brahmana bad Brahma voor nageslacht; zo bad ook Abraham volgens Gen. 15:1-4 en Qur'ân 37:100 voor nageslacht;
- Abraham kreeg twee zonen, Ismaël en Izak; evenzo kreeg Brahma twee zonen, Atharva en Angiras (Gopath Brahmana);
- Zowel Abraham als Brahma kreeg nageslacht pas op hoge leeftijd;
- Abraham had twee echtgenotes, Sara en Hagar; zo had ook Brahma twee echtgenotes: Saraswati (let op de gelijkenis in de naam) en Parvati; deze laatste naam betekent hetzelfde als Hagar, namelijk 'rots' of 'heuvel'.

We zouden dus voorzichtig kunnen concluderen, dat Abraham de aartsvader is geweest volgens vier grote godsdiensten op de wereld: het Hinduïsme, het Jodendom, het Christendom en de Islâm.

Bronnen: Muhammad in World Scriptures (Abdul Haq Vidyarthi); www.soundvision.com

[Terug naar inhoud](#)

MILIEU

AARDEDAG 2001

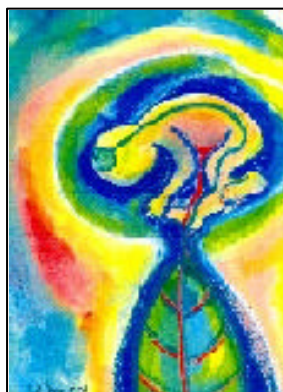
Een bijdrage van de Interreligieuze Raad in Suriname (IRIS)

Aan: alle Surinamers in de gehele wereld

Verbondenheid met de aarde

De Interreligieuze Raad in Suriname nodigt u uit om bij de viering van Aardedag 2001, op 22 april a.s., uw verbondenheid met de aarde te tonen.

Suriname vormt een klein deel van deze aarde, die door de Schepper aan de mens is toevertrouwd met de opdracht haar te beheren en te cultiveren. Dat beheer verloopt ook wat ons land betreft momenteel niet goed met alle rampzalige gevolgen van dien, zoals de voortgaande ontbossing, kwikverontreiniging van de rivieren en de vissen, verval van groenvoorziening in Paramaribo, e.d. Met meer aandacht en zorg is er toch nog veel te redden en in goede staat te houden. Het is nog goed mogelijk om ons Land zorgvuldig te beheren en te behouden als plaats van gezond en veilig leven voor de huidige en toekomstige generaties.

Een bijdrage van
Rinaldo Klas van het
Nola Hatterman
instituut

U wordt uitgenodigd, waar ook ter wereld, om uiting te geven aan uw ervaren verbondenheid met de aarde. In welke vorm ook: tekening, gedicht, aanbeveling, wens, beeldhouwwerk, foto, ondersteuning van een kind, e.d.

De inzendingen zullen rond Aardedag tentoongesteld worden bij een expositie van werk van jongeren in Paramaribo.

Voor nadere informatie: het secretariaat van de IRIS, Gravenstraat 21, e-mail: waag@sr.net.

[Terug naar inhoud](#)

HET PAASFEEST

Oorsprong

Het Paasfeest is het oudste van alle Christelijke feesten. De oorsprong van de Christelijke paasviering ligt in de Joodse liturgie, die na een lange ontwikkeling wordt geconcentreerd op de herdenking van de bevrijding uit Egypte, van de tocht door het water en de woestijn naar het Beloofde Land. De herdenking van Gods grote daden voedt het geloof en de hoop op de toekomst. De Christelijke paasviering herdenkt dezelfde geschiedenis van God en zijn volk, maar nu vooral in de persoon van Jezus, die het nieuwe paaslam werd. Aangezien men gelooft dat de opstanding van Jezus op een zondag plaatsvond, wordt het feest gevierd op een zondag op variërende data tussen 22 maart en 25 april.

Kruisiging en opstanding van Jezus

Op gegeven moment kwam Jezus in conflict met de bestaande Joodse partijen en de oppositie tegen hem werd steeds bitterder met het verstrijken der tijd. De Zeloten keerden zich tegen hem, omdat hij weigerde hun werktuig te worden in het aanzetten van een opstand tegen de Romeinen. De Farizeeën werden zijn vijanden vanwege zijn veronachtzaming van hun eigen interpretaties en zijn ongezinde houding jegens hen. Maar zijn meest gevaarlijke opposenten waren de Sadduceeërs. Zij controleerden het politieke Sanhedran en de Tempel en hadden een aanzienlijke invloed bij de Romeinse heersers. Het was in hun voordeel dat het bestaande systeem, dat hen privileges en welstand had verschaft, in stand werd gehouden onder de Romeinse heerschappij. Zij waren bevreesd dat Jezus' aanspraak de Messias te zijn die, volgens vele Joden, de koning van Israël zou worden, de Romeinen in conflict zou brengen met hun Joodse onderdanen en de status quo zou verstoren.

Na een periode van rondreizende prediking te Galilea keerde Jezus zuidwaarts naar de hoofdstad van de natie. Aldus trad hij de stad van Jeruzalem binnen, rijdende op een ezel. Op de eerste dag in Jeruzalem ging hij de Tempel binnen en bemerkte met verontwaardiging de handel die werd gedreven in de buitenste hofzalen van het Huis van God. De volgende dag ondernam hij actie om alle handelaren en hun waren uit de Tempel te drijven. Zijn vijanden realiseerden zich dat, indien zij niet onmiddellijk tegen hem zouden optreden, het misschien te laat kon zijn.

Hoewel zij niet erg veel liefde voor elkaar voelden, sloegen de Farizeeërs en de Sadduceeërs de handen ineen tegen Jezus. Eén van zijn volgelingen, Judas (niet de zoon van Jakobus), werd omgekocht om de politie naar zijn retraiteplaats te leiden. Het blijkt dat Jezus te weten was gekomen van het complot van zijn vijanden om hem te doden en dit maakte hem erg ongelukkig. "Mijn ziel is zeer droevig, zelfs tot de dood; wacht hier en zie", vertelt Lukas ons, "hij bad ernstiger; en zijn zweet werd als bloeddruppels, die op de aarde vielen." Hij bracht de gehele nacht door in de Tuin van Gethsemane, biddend tot God om hem van de dood te redden:

"Abba, Vader, alles is U mogelijk, neem deze beker van mij weg. Doch niet wat ik wil, waar wat Gij wilt".
(Mark. 14:36)

Jezus werd door de soldaten en de Joodse politie gearresteerd toen het nog donker was. Al zijn discipelen lieten hem in de steek en vluchtten weg. Hij werd eerst voor de Joodse hogepriesters gebracht en dan voor de pontius Pilatus, de Romeinse procurator. De aanklacht die tegen hem naar voren werd gebracht, was dat hij claimde de Koning der Joden te zijn. Het blijkt dat Pilatus niet erg overtuigd was van de waarheid van de aanklacht, maar onder druk van de Joodse opperpriesters en ouderen vaardigde hij het vonnis van kruisiging over Jezus uit.

De Evangelieën vertellen ons dat Jezus aan een kruis werd gehangen tussen twee criminelen. De kruisdood was een langzame aangelegenheid; meestal duurde het twee of drie dagen om van pijn en uitputting te sterven. Maar Jezus bleef slechts voor drie uren aan het kruis (van het zesde uur, d.i. 12 uur 's middags, tot het negende uur, d.i. 3 uur 's middags).

Het was de Voorbereidingsdag en aangezien het tegen de Joodse religie was dat iemand aan het kruis bleef hangen tijdens de Sabbat, verzochten de Joden Pilatus om de veroordeelde mannen te doden en hun lichamen van het kruis te verwijderen. Aldus werden de benen van de twee criminelen, die samen met Jezus waren gekruisigd, gebroken. Bij Jezus gekomen, dacht men echter dat hij reeds was gestorven en werden zijn benen niet gebroken. Eén van de soldaten doorboorde lichtelijk zijn zij met een speer, waaruit onmiddellijk bloed en water stroomde, hetgeen aantoonde dat hij nog steeds leefde. Het blijkt dat Jezus was flauwgevallen of in een diepe zwijm was geraakt. Zijn lichaam werd weggevoerd door een invloedrijke discipel van hem, Jozef van Arimathea genaamd, en in een grot bewaard met een steen over de opening gerold.

De volgende dag werd hij levend gezien, vermomd als een tuinman, eerst door Maria Magdalena en vervolgens door andere van zijn discipelen. De Christelijke theologen stellen dat Jezus was gekruisigd, gestorven en werd begraven; de derde dag stond hij op uit de dood, hij voer lichamelijk ten hemel en zit aan de rechterhand van God, de Almachtige Vader.

Wat veel waarschijnlijker lijkt is dat Jezus niet aan het kruis was gestorven, maar, zoals reeds gesteld, in diepe zwijm was geraakt toen hij werd neergehaald en hij herstelde zich hiervan. Wat men dus dacht een opstanding te zijn, was in werkelijkheid een herstel uit zwijm. Jezus had gebeden gered te worden en God verhoorde zijn gebed. Dit is exact wat de schrijver van de Brieven aan de Hebreeërs ons vertelt:

“Toen hij heeft gebeden en smekingen onder sterk geroep en tranen geofferd aan Hem, Die hem uit de dood kon redden, en hij is verhoord uit zijn angst”. (Hebr. 5:7)

De Bijbel over de dood van Jezus

De Bijbel bevat aanhalingen die volgens sommige theologen staven dat Jezus niet aan het kruis stierf:

1. Jezus bleef slechts enkele uren aan het kruis (Mark. 15:25, Joh. 19:14), maar de dood door kruisiging was altijd een langzame.
2. De twee mannen die samen met Jezus waren gekruisigd, leefden nog toen zij van het kruis werden gehaald; het vermoeden bestaat dat ook Jezus nog leefde.
3. In het geval van de twee misdadigers nam men zijn toevlucht tot het breken van de benen (om hen af te maken), maar in het geval van Jezus werd dat achterwege gelaten (Joh. 19:32-33).
4. Toen de zijde van Jezus werd doorboord, vloeide er bloed uit, wat een zeker teken van leven was (Joh. 19:34)
5. Zelfs Pilatus geloofde niet dat Jezus gestorven was in zo'n korte tijd (Mark. 15:44).
6. Jezus werd niet begraven, zoals de twee misdadigers, maar werd onder de hoede gesteld van een rijke discipel van hem, die hem zeer goed verzorgde en hem plaatste in een ruime graftombe, die was uitgehouwen aan de zijkant van een rots (Mark. 15:46).
7. Toen men op de derde dag de tombe zag, vond men de steen verwijderd van de opening, hetgeen niet het geval zou zijn geweest als er een bovennatuurlijke verrijzenis had plaatsgehad.
8. Toen Maria (Magdalena) Jezus zag, hield zij hem voor de tuinman, hetgeen aantoonde dat Jezus zichzelf als zodanig had vermomd (Joh. 20:15). Een dergelijke vermomming zou niet nodig zijn geweest, indien Jezus was herrezen uit de dood.
9. Het was met hetzelfde vleselijke lichaam dat de discipelen hem zagen en de wonden waren nog steeds zo diep, dat een man er z'n hand in kon steken (Joh. 20:25-28).
10. Hij had nog steeds honger en at zoals zijn discipelen aten (Luk. 24:39-43).
11. Jezus ondernam een reis naar Galilea met twee van zijn discipelen, die aan weerszijden van hem liepen (Matth. 28:10), hetgeen aangeeft dat hij een toevluchtsoord zocht; een reis naar Galilea was niet noodzakelijk om ten hemel te varen.
12. In alle verschijningen na de kruisiging treft men Jezus terwijl hij zich aan het verbergen is, alsof hij vreesde te zullen worden ontdekt.
13. Jezus Christus bad gedurende de hele nacht vóór zijn arrestatie om te worden gered van de vervloekte dood aan het kruis en hij vroeg ook zijn discipelen voor hem te bidden; de gebeden van een rechtvaardig mens in nood en kwellingen worden altijd geaccepteerd. Hij schijnt zelfs een belofte van God te hebben ontvangen om te zullen worden gered en het was klaarblijkelijk naar deze belofte, dat hij verwees, toen hij aan het kruis uitriep: “Mijn God, waarom heeft U mij verlaten?” (Mark. 15:34). Hebr. 5:7 (zie eerder) maakt de zaak nog duidelijker, aangezien er daar simpelweg gesteld wordt dat het gebed van Jezus was verhoord.
14. Na te zijn meegenomen naar de zgn. graftombe, werden Jezus' wonden behandeld met genezende poeders en zalf en werd er een verband om zijn wonden gelegd (Joh. 19:40, Luk. 23:53). Dit is zeker niet de manier, waarop men zich ontdoet van een dood lichaam.

Qur'ân en wetenschappelijk onderzoek

De Qur'ân, die Jezus als een groot profeet van God aanvaardt, onthult ook dat hij niet aan het kruis was gestorven:

“En hun gezegde: waarlijk wij hebben de Messias, Jezus, de zoon van Maria, de boodschapper van God gedood. En zij doodden hem niet en veroorzaakten niet zijn dood door kruisiging, maar hij werd hen gemaakt als zodanig te schijnen. En waarlijk, degenen die hierover verschillen, verkeren daaromtrent slechts in twijfel; zij hebben daarover geen kennis, maar volgen slechts een vermoeden, en zij weten het niet zeker.” (4:157)

De Qur'ân verklaart verder dat God Jezus en zijn moeder Maria “bescherming op een verheven bodem, met weiden en bronnen” gaf (23:50). Recent onderzoek heeft laten zien, dat de plaats waarnaar hier wordt verwezen Kashmir zou kunnen zijn, waarheen Jezus trok op zoek naar “de verloren schapen van het Huis Israëls”, nadat hij aan de kruisdood was ontsnapt. Hij stierf op de hoge leeftijd van 120 jaar en zijn tombe is nog steeds aanwezig in Srinagar, Kashmir (zie artikel verder in dit blad).

Bronnen: Encarta encyclopedie; The Great Religions of the World (Ulfat Aziz us-Samad)

[Terug naar inhoud](#)

CHRISTUS IN KASHMIR

Journalist Herbert Paulzen in gesprek met professor Fida Hassnain
(samengevat door de redactie)

In een oude stadswijk van Kashmir's hoofdstad Srinagar staat een eenvoudig rechthoekig gebouw. Dat gebouw heet 'Rozabal', een verbastering van 'Rauzabal', Urdu voor 'graf van een profeet'. Een inscriptie vermeldt dat dit het graf is van Yuz Asaf, die vele eeuwen geleden naar Kashmir kwam en zijn leven wijdde aan de verkondiging van de waarheid. Professor Fida Hassnain (64) is archeoloog en indoloog. Vanwaar zijn interesse in Jezus?

"Door toeval ben ik gestuit op een dagboek van een priester in Leh, Ladakh. Daarin stonden aantekeningen over ene Nicolaj Notovitsj, die ontdekt zou hebben dat Jezus in India was. Toen kreeg ik daarna hinduïstische bronnen onder ogen waarin datzelfde beweerd werd. Toen ik las over de geboorte van Jezus en over de drie wijzen uit het Oosten, raakte ik ervan overtuigd dat Jezus uit het Oosten is."

Voetafdrukken

"De sarcofaag waarin de restanten van Yuz Asaf liggen staat in oost-west-richting, dat is de Joodse traditie! Hij was dus géén Muslim, dat staat vast. Jaren geleden al heb ik onder het kaarsvet een steen met voetafdrukken ontdekt, behorend bij de sarcofaag. Het bijzondere is dat die voeten sporen dragen van een kruisiging." Hij toont een replica: "Kijk naar die sporen. De kunstenaar wilde duidelijk aangeven dat deze voeten doorboord waren. Alleen: kruisigingen kwamen in dit gebied niet voor. Voor mij staat vast dat Yuz Asaf niemand anders dan Jezus was."

Dat het graf van Jezus in Kashmir en nergens anders staat, is voor prof. Hassnain een volstrekt logische zaak: "Kashmir is het paradijs uit Genesis, het Beloofde Land waarvan in het Oude Testament sprake is, het land waarheen Mozes trok om er te sterven."

Voordat Mozes zijn wetten bekendmaakte, leidde hij de stammen van Israël uit Egypte naar 'het Beloofde Land', maar hij bleef steken in de Sinäi-woestijn. Nadat hij de basis voor een geestelijk monotheïsme had gelegd, vertrok hij op hoge leeftijd met enkele getrouwen om 'het paradijs', het 'Beloofde Land', nog vóór zijn dood te zien.

Volgens Hassnain ging dat niet zo eenvoudig: "Mozes was verliefd geworden op een Ethiopische vrouw en God was kwaad op hem. Hij stuurde hem weg met de belofte dat hij het Beloofde Land slechts zou zien, maar niet betreden. Waar was dat Beloofde Land? Kijken we naar het Oude Testament, wat blijkt dan? Er zijn exacte aanwijzingen, plaatsnamen, bijna een routebeschrijving. De vlakte van Moab wordt genoemd, de berg Nebo of Nebu, de top van Pisgah tegenover Beth-peor. Dáár stierf hij. Ga maar kijken!"

Het graf van Mozes

Bandipur ligt ruim 80 kilometer ten noorden van Srinagar. Volgens Hassnain en anderen is Bandipur het Bijbelse Bethpeor. De berg Nebo, Nebu of Nabo, die nu Niltoop of Baal Nebu heet, is te bereiken via Aham Sharif, een dorp op 15 kilometer van Bandipur gelegen. Via een zigzaggend pad bereikt men vandaar een gehucht, Buth. In een omheinde tuin staat een eenvoudig mausoleum naast twee hutten, die twee grafstenen herbergen.

De hele plaats heet *Muqam-i-Musa*, 'plaats van Mozes'. Volgens Mohammad Yasin staat deze plek sinds mensenheugenis bekend als het graf van Mozes. Voor Hassnain is het doorslaggevende bewijs dat de topografie precies past in de beschrijving van het Testament: Bandipur (Beth-peor), Moab en Pisgah aan de berg Nebu en het uitzicht vanaf Mozes' graf op een groen vruchtbaar land, het land van melk en honing. Het paradijs.

Brahmanen en Buddhisten

Bij het zoeken naar incarnaties van overleden religieuze leiders (dalai lama's, ringpoches) maken de Buddhistische geleerden en lama's o.m. gebruik van de astrologie. Het evangelie van Mattheüs verbindt de geboorte van Jezus met de komst van 'de drie Wijzen uit het Oosten', die 'een ster' zouden hebben gevolgd. Volgens Hassnain moeten die wijzen Buddhistische geleerden of lama's zijn geweest, 'op zoek naar de reïncarnatie van de Buddha'. Heeft men eenmaal een incarnatie gevonden, dan wordt zo'n jongen opgeleid. Hassnain: "Waar was Jezus tussen zijn twaalfde en zijn dertigste? De Bijbel geeft daar geen antwoord op. Kan hij niet naar het Oosten zijn gegaan, op zoek naar de Buddhistische monniken? Hij wist dat Wijzen uit het Oosten naar hem hadden gezocht."

"Uit de Dode-Zeerollen weten we nu dat Jezus een Esseër was. Jozef was niet zijn werkelijke vader; vermoedelijk was dat een Esseense priester. Esseërs onderhielden contacten met Oosterse religies. En wat zegt de Bijbel? De oude teksten van Lucas zeggen dat het kind 'groeide in wijsheid', maar ook dat Jezus 'in de woestijn was tot de dag van zijn terugkeer'. In de latere teksten van Lucas is die laatste passage vervangen door: 'en de genade van God was over hem'. Wij weten dat de evangeliën vaak zijn veranderd, maar uit die oude tekst kunnen we alleen maar concluderen dat Jezus in ieder geval weg geweest moet zijn."

Prof. Hassnain haalt Nicolaj Notovitsj aan, een Russisch historicus en ontdekkingsreiziger, die in 1887 in Ladakh terecht kwam. Daar hoort hij van een lama over de 'profeet Issa', een reïncarnatie van de Buddha, geboren in Palestina. In het klooster Hemis krijgt hij inzage in geschriften hieromtrent. In het kort: de geboorte van een goddelijke knaap die de naam Issa (Arabisch voor Jezus) krijgt, op 14-jarige leeftijd met kooplui naar het gebied van de Sindh (= Indus) trekt, in aanraking komt met het Jäinisme en daarna met de Veden van de Brahmanen. Vervolgens gaat hij om met en

onderwijst de lagere kasten en vervreemdt daardoor van de Brahmanen. Hij trekt de Himalaya in en wijdt zich in Nepal jarenlang aan studies van Buddhistische teksten.

Hassnain: "De relatie van Jezus met het Oosten is overduidelijk. De reïncarnatie, dan de wonderen die hij verrichtte; zulke wonderen waren algemeen bekend in India, ze worden nog steeds verricht. Dan de vele parallellen met Hinduïstische mythen, de gemeenschappelijke woordstam in Krishna ('de verlosser') en Christus, de drie-eenheid - bij de Hindu's Brahma, Vishnu en Shiva - de overeenkomsten tussen het Buddhisme en wat Jezus ging prediken: tolerantie, liefde voor je vijanden, verlossing van het kwaad."

De kruisiging overleefd

In zijn boek geeft prof. Hassnain voorbeelden van toespelingen die Christus volgens de geautoriseerde evangeliën maakte in redevoeringen en gesprekken op de aanstaande kruisiging en het overleven ervan. Naar oud-Joods gebruik moesten de gekruisigden vóór de sabbat van het kruis worden gehaald. Leefden ze nog, dan werden hun benen gebroken - de dood volgde dan binnen enkele uren. Christus' benen brak men niet; hij zou al dood zijn geweest. Als 'bewijs' stak een soldaat een lans in zijn zij. Volgens het Johannes-evangelie kwamen bloed en water uit die wonde. Bloed en water evenwel zijn duidelijke tekenen van leven; uit de wonde van een dood lichaam komen niet meer dan enkele druppels dik bloed. Christus moet dus nog geleefd hebben. "Hij moet in coma of in trance zijn geweest." "Nadat ze Christus naar een geheime schuilplaats hadden gebracht, behandelden zij hem met aloë, myrrhe en andere geneeskrachtige kruiden en planten. Wij weten dat de Esseeërs goede heelmeeesters waren."

Volgens de evangeliën heeft Christus zich daarna nog verschillende keren laten zien aan zijn discipelen. Zij herkenden hem aanvankelijk niet. Ook na de 'tenhemelopneming' werd Christus nog gezien, bijvoorbeeld door Paulus, twee jaar later, in Damascus, waar een grote groep Esseeërs leefde en bij wie Christus zich veilig moet hebben gevoeld. Op zijn vlucht voor de achtervolgers (het lege graf had kennelijk argwaan gewekt en de tenhemelopneming werd alleen door zijn apostelen geloofd) vertrok Christus daarna naar het Oosten. Hassnain: "Omdat hij het Oosten in zijn jeugd had bezocht, kende hij de routes en de topografie van die landen."

Naar het Oosten

Prof. Hassnain beweert dat Christus naar het Oosten ging in gezelschap van zijn moeder en Maria Magdalena, "die een persoonlijke belangstelling voor hem had." Hassnain: "Er waren meer vrouwen in het leven van Christus. Joanna, Suzanna, Martha, Rachel. Het is duidelijk dat Maria Magdalena van Jezus hield en hij, in zijn hart, van haar. Volgens Joodse wetten had Jezus moeten trouwen; een ongehuwd man kan geen religieus leider zijn. Maar als Esseeër was hij gebonden aan het celibaat." Hij citeert uit het apocriefe evangelie van Philippus: "...en de steun van de heiland is Maria Magdalena, en hij houdt van haar meer dan van al zijn apostelen en placht haar lippen te kussen...". Hier haalt Hassnain het evangelie van Johannes aan, waarin gezegd wordt dat Jezus van beide zusters van Lazarus hield.

Het trio reisde naar Nisibus, knooppunt van karavaanroutes. Christus moet zijn identiteit verbergen en noemt zich voortaan Yuz Asaf. Hassnain: "Dat betekent 'leider van genezen leprozen'. Issa, die de lepralijders genas en hen ook beschermde, werd in Perzië Yuz Asaf genoemd. Uit Perzische bronnen weten we dat hij hetzelfde predikte als in Palestina."

Christus in Kashmir

"In het jaar 78 van onze tijdrekening hield de grote koning Kanishka het vierde Buddhistische congres in Kashmir. In Buddhistische geschriften is er sprake van een nieuwe Buddha, de Metreya. Waarom gingen ook alweer die Wijzen uit het Oosten naar Palestina? Wat betekent Metreya? Messias! Omdat de 't' in het Arabisch en Perzisch verandert in 's' ... en kijk eens naar de Buddhistische iconografie: daar zie je figuren met merktekens op handen en voeten, symbolische kruisigingswonden." "Zowel Jezus als Buddha wordt 'heiland' genoemd. Beiden zeggen zij: 'Ik ben het licht en de weg'. De titels en omschrijvingen van Jezus en Buddha zijn ook identiek: licht, meester, heer, prins. Beiden vastten veertig dagen, beiden werden beproefd."

Kwam Jezus tenslotte naar Kashmir?

Hassnain: "Er is een beroemd werk in het Sanskriet uit 115 n.C. waarin zijn ontmoeting met de koning van Kashmir beschreven wordt. Jezus heet hierin Isa-Masih en Yusu Masih." Het Sanskriet-werk 'Bhavishya-Maha-Purana' uit het jaar 115 van onze jaartelling, in 1910 in het Hindi vertaald, is volgens Hassnain één van de belangrijkste informatiebronnen over het verblijf van Christus in Kashmir.

Wanneer kwam Yuz of Issa of Jezus naar Kashmir?

"De Kashmiri uit die tijd gebruikten de Lautika-tijdrekening. De bronnen spreken van het jaar 3154; die tijdrekening begon in 3076 vóór Christus, dus het moet in 78 n.C. zijn geweest."

Vele historische en geografische namen in Kashmir herinneren aan Jezus' verblijf. Verbindingen met Issa en Yus, zoals Yusmarg, Yusukum, Yusnag, Yusudha, Issa-Brari, Issa-Ta, Ram-Issa.

Stierf hij in Kashmir?

"Volgens sommigen op hoge leeftijd, 115, 120 jaar zelfs. Zijn laatste wil vertelde hij aan een discipel, Babad, hetgeen 'tweeling' betekent, zoals Didymus (Grieks), Tau-am (Arabisch), Theom (Nestor) en Thomas (Aramees)... Thomas dus, zijn tweelingbroer (noot van de redactie: volgens een gezegde van de profeet Muḥammad stierf Jezus inderdaad op 120-jarige leeftijd).

Bron: 'Bres, onafhankelijk tijdschrift over keerpunten in mens en cultuur', editie december-januari 1989/1990
Uitgeverij: Bres B.V. te Amsterdam

Voor meer informatie: A. Faber-Kaiser, *Jesus died in Kashmir*, Abacus; Fida Hassnain, Dahan Levi, *The fifth gospel*, Dastgir Publications, Srinagar, India; Holger Kersten, *Jesus lebte in Indien*, Knauer; Herbert Paulzen, *Tussen goden en demonen*, Spectrum; Mohammad Yasin, *Mysteries of Kashmir*, Kashmir

[Terug naar inhoud](#)

ACTUEEL

DE TALIBAN VERSUS DE BUDDHABEELDEN

Het grootste
Buddhabeeld ter
wereld bevindt zich
in Bamian,
Afghanistan. Het is
55 meter hoog en
meer dan 1500 jaar
oud. Naar verluidt is
dit beeld reeds totaal
verwoest door het
Taliban-regime.

De Taliban, de fundamentalistische Muslimbeweging die 90 procent van Afghanistan met ijzeren vuist regeert, is kort geleden ondanks het protest van de internationale gemeenschap begonnen met de systematische vernietiging van alle beelden, die door de Taliban als on-islamitisch worden veroordeeld. Smeekbeden van VN-secretaris-generaal Kofi Annan, van de VN-cultuurorganisatie Unesco, van het naburige India, zelfs van het bevriende Pakistan en van andere landen om de rijke culturele erfenis van Afghanistan te sparen, werden meedogenloos van de hand gewezen.

De vernietiging heeft de Islamitische wereld danig in verlegenheid gebracht. De Organisatie van Islamitische Conferentie (OIC), het hoogste platform van de Muslimwereld, heeft de Taliban ernstig aangeraden de beslissing om de beelden te vernietigen terug te draaien.

Meer dan 70 top-Islamitische intellectuelen van verschillende plaatsen op de wereld hebben unaniem het vernietigen van de wereldwijd beroemde Buddha-beelden, inclusief die te Bamian, veroordeeld. De Iraanse president Mohammad Khatami sprak van een "onmenselijke en gewelddadige" actie van de Taliban die niet vanuit de Islâm te rechtvaardigen valt.

Wij zullen de actie van de Taliban, vanuit Islamitisch perspectief, aan een kritische beschouwing onderwerpen.

Ondanks het feit dat de Qur'ân beeldenverering ten sterkste afkeurt (5:90), beveelt zij de Muslims tolerant te zijn tegenover andere godsdiensten. Zie bijvoorbeeld 22:40:

"...En was er niet Gods terugdrijven van sommige mensen door andere geweest, zouden er zeker kloosters en kerken en synagogen en moskeeën, waarin aan Gods naam vaak gedacht wordt, afgebroken zijn...."

Met andere woorden: de Muslims wordt voorgeschreven niet slechts moskeeën te beschermen, maar ook gebedshuizen van andere godsdiensten. Zij dienen dus zorg te dragen voor volledige vrijheid van godsdienstuiting. En dat ondanks het feit dat de Islâm beeldenverering, wat bij verschillende andere godsdiensten voorkomt, sterk veroordeelt!

Verder vermeldt de Qur'ân dat zelfs afgodsbeelden (waarvan in dit geval niet direct sprake hoeft te zijn) niet dienen te worden beledigd. Zie 6:109:

"En beschimp niet degenen, die zij buiten God aanroepen, opdat zij, de grenzen te buiten gaande, God uit onwetendheid niet zullen beschimpen ...."

In meer algemene termen vermeldt de Qur'ân, dat er geen dwang is in de godsdienst en dat op de profeet Muḥammad (en zijn volgelingen) slechts de verkondiging rust:

2:256: *"Er is geen dwang in de godsdienst...."*

2:272: *"Hen op de rechte weg te doen wandelen berust niet op u...."*

3:19: *"Derhalve, indien zij zich onderwerpen, dan volgen zij waarlijk de rechte weg; en indien zij zich omkeren, dan is op u slechts het overbrengen van de boodschap ...."*

Hoewel de Islâm beeldenverering dus ten sterkste afkeurt, leert zij volkomen tolerantie tegenover andere godsdiensten. In dit specifieke geval kan echter niet per definitie worden gesteld dat het om afgodsbeelden gaat; het gaat om beelden die voortkomen uit een godsdienst, waar een zekere Goddelijke openbaring aan ten grondslag heeft gelegen, gezien het gestelde in de Qur'ân 35:24:

"En er is geen volk, of een waarschuwer is onder hen geweest ...."

Wel zien we dat de Profeet Muḥammad (vrede zij met hem), toen hij Makkah veroverde, de bij de Ka'aba aanwezige afgodsbeelden verwijderde. Daar lagen echter speciale redenen aan ten grondslag, zoals:

1. De bij de Ka'aba aanwezige afgodsbeelden waren niet het resultaat van enige Goddelijke openbaring, maar waren een product van menselijke fantasie;
2. De Ka'aba, als symbool van de Islâm, diende vrij te zijn van afgodsbeelden;
3. De profeet Abraham kreeg volgens Qur'ân 22:26 een specifiek bevel van God om het Heilige Huis (de Ka'aba) te reinigen en deze plicht rustte ook op de profeet Muḥammad, zijnde een afstammeling van Abraham via diens zoon Ismaël.

We zien in de Qur'ân (o.a. 21:57-58) dat de profeet Abraham afgodsbeelden in stukken brak. We dienen echter voor ogen te houden dat ten tijde van Abraham vele volkeren nog geen Goddelijke openbaring hadden ontvangen en dat de afgodsbeelden van toen door de mensen zelf verzonden waren; eenzelfde situatie dus als bij de Ka'aba ten tijde van de profeet Muḥammad. In deze gevallen had de uiterlijke vernietiging van de beelden dus als doel de aanbidding van afgoden uit te roeien en de mensen, na op de weg van God te zijn geleid, niet meer te doen vervallen in heidense gebruiken. Zo zien we bijvoorbeeld in het geval van Mozes dat zijn volk, na leiding te hebben ontvangen, terugkeerde tot aanbidding van het gouden kalf (Qur'ân 2:51 e.a.).

Er dient dus onderscheid te worden gemaakt tussen afgodsbeelden en afbeeldingen van een godheid. In het eerste geval is er geen sprake van Goddelijke openbaring, terwijl er in het tweede geval wel sprake kan zijn van een geopenbaarde godsdienst, waarbij de volgelingen het gebruik van beeldenverering invoerden. Volgens de in de Qur'ân beschreven historie werden slechts de afgodsbeelden, waar geen sprake was van goddelijke openbaring, vernietigd, hoewel de Islâm elke vorm van beeldenverering ten sterkste afkeurt, zoals reeds gesteld.

Als we de tijd van de profeet Muḥammad in beschouwing nemen zien we dat hij, toen hij een Christelijke delegatie uit Nadjrân ontving, hen onderdak verleende in de moskee en hen toestemming verleende om op hun eigen wijze hun godsdienstplichten te vervullen. Met hen werd de volgende overeenkomst gesloten:

“Leven, godsdienst en bezit van de Christenen van Nadjrân worden hierbij onder de hoede gesteld van Allâh en de profeet. Daarom zal er geen inmenging zijn bij de uitoefening van hun godsdienstplichten, noch zal er verandering komen in hun rechten en privileges; evenmin zullen beelden of kruisen worden ontwaard. Zij mogen niet onderdrukken, maar zullen ook niet onderdrukt worden. Zij zullen echter niet de rechten van de bloedwraak mogen uitoefenen zoals in de dagen der onwetendheid.”

Vermeldenswaard is, dat ook met de Perzen en de Joden dergelijke verdragen werden gesloten.

Tenslotte is het interessant te weten, dat de gewraakte Buddhabeelden in Afghanistan heden ten dage niet meer voor aanbeddingsrituelen worden gebruikt. Dat is ook vrijwel onmogelijk, gezien het feit dat de Talibanheersers de inwoners van Afghanistan de Islâm opdringen, geheel in strijd met de Islamitische beginselen van godsdienstvrijheid.

Wij concluderen dat de actie van de Taliban om de Buddhabeelden te vernietigen volstrekt niet op Islamitische voorschriften berust. Wij vinden het ontzettend jammer, dat de fundamentalistische regeerders van Afghanistan met hun optreden slechts één ding bereiken: antipathie ten opzichte van de Islâm vanuit de rest van de wereld.

De Taliban zouden er goed aan doen de Qur'ân en overige gezaghebbende Islamitische literatuur grondig te bestuderen, alvorens hun on-islamitische wandaden tegenover andere godsdiensten voort te zetten.

[Terug naar inhoud](#)

KORT RELIGIEUS NIEUWS

Foto: De Ware Tijd

Opening Arya Dewaker mandir

De Ware Tijd, 8 en 12 februari 2001

Na ruim 21 jaar is het multifunctioneel centrum annex mandir aan de Wanicestraat te Paramaribo afgebouwd. De opening vond plaats op zondag 11 februari.

Vermeldenswaard is dat het niet alleen om een gebedshuis gaat, maar tevens omvat een educatief centrum met bibliotheek, congreshal, vergaderkamer en leslokalen. Er wordt ook gedacht aan de inrichting van een vedisch universiteit.

Leiders van verschillende religieuze organisaties zoals de Sanatan Dharm, de RK missie en de Muslimbeweging voerden ook het woord tijdens de opening en feliciteerden het bestuur van de Arya Dewaker, de leden en de Surinaamse gemeenschap met de opening van het

centrum. Bij de opening waren ook aanwezig vice-president Jules Ajodhia, de minister van Binnenlandse Zaken Urmila Joella-Sewnundun en de ambassadeurs van India en Guyana.

Sanatan Dharm werkt aan regionale centralisering

De Ware Tijd, 15 februari 2001

Een delegatie van het hoofdbestuur van de Sanatan Dharm heeft tijdens een bezoek op donderdag aan Commewijne, gesprekken gevoerd met afdelingen in dat district om te komen tot een centraal bestuur voor dat gebied. De delegatie die onder leiding stond van Kries Nanan Panday, gaf aan dat zij naar het model van Nickerie de afdeling in Commewijne wil centraliseren. Een persbericht zegt dat het plan enthousiast is ontvangen en besloten is over enkele weken daartoe een nog grotere ontmoeting te hebben. Door de regionale centralisering wordt volgens het bericht efficiëntie en coördinatie bereikt die nodig zijn voor een slagvaardige aanpak.

SMA bouwt Islamitisch centrum

De Ware Tijd, 22 januari 2001

De Surinaamse Moeslim Associatie (SMA) te Paramaribo legde op 21 januari 2001 de eerste steen voor de bouw van een islamitisch centrum, dat aan de Livornoweg zal verrijzen. In 1994 verkreeg de associatie voor dit doel een perceel met een oppervlakte van ruim 4 hectare. Het project is begroot op drie miljoen Nederlandse gulden. Hoe het geld wordt verkregen is nog niet bekend. Het SMA-bestuur denkt met donaties van leden en sympathisanten het project te realiseren.

Tientallen doden bij haddj

Algemeen Dagblad, 6 maart 2001

Jamarat - Tijdens de haddj, de pelgrimstocht naar Mekka in Saudi-Arabië, zijn gisteren 35 pelgrims om het leven gekomen. Een mensenmenigte begon plotseling te rennen nadat onder de tienduizenden pelgrims paniek was uitgebroken. De paniek brak uit tijdens de traditionele steniging van de 'duivel' in Jamarat in de Mina-vallei, niet ver van Mekka. Aan deze plechtigheid op de derde dag van de haddj doen twee miljoen Muslims mee. Volgens de televisie werden 23 vrouwen en twaalf mannen verpletterd. De jaarlijkse haddj is verscheidene keren door een ramp getroffen. Meer dan 340 mensen kwamen in 1997 om toen duizenden tenten van pelgrims bij Mina in vlammen opgingen. In 1998 overleden zeker 118 mensen en raakten er 200 gewond tijdens paniek op de derde en laatste dag. De afgelopen twee jaar deden zich geen catastrofes voor, voornamelijk door verbeteringen in de infrastructuur. Ook zijn alle tenten inmiddels brandwerend.

Paus voor het eerst naar moskee

Telegraaf, 6 maart 2001

VATICANSTAD - Paus Johannes Paulus II bezoekt op 6 mei als eerste rooms-katholieke kerkleider in de geschiedenis een moskee. Tijdens een bezoek aan Syrië zal hij de beroemde moskee van de Oemayyaden in de hoofdstad Damascus binnengaan. De paus zal volgens de grieks-katholieke aartsbisschop Isidore Battikha net als de Muslims de moskee ongeschoeid betreden. Battikha is betrokken bij de voorbereiding van het pausbezoek aan Syrië. In de moskee is een kapel die aan Johannes de Doper is gewijd.

De paus zal in het voorportaal van de moskee de Syrische grootmoefiti Ahmed Kaftaro ontmoeten. Het is nog onduidelijk of hij ook de gebedsruimte zal betreden. In de moskee zal ter gelegenheid van zijn bezoek ook een gezamenlijk gebed van Muslims en christenen worden gehouden.

De 8e-eeuwse moskee staat op de plaats van een kerk die aan Johannes de Doper was gewijd. Van 636 tot 705, toen de moskee er nog niet stond, deelden christenen en Muslims de kerk. Eerder stonden op dezelfde plek een Romeinse tempel ter ere van Jupiter en een Aramese tempel.

De huidige paus was ook de eerste rooms-katholieke kerkleider die in een synagoge bad. Dat gebeurde in 1986 in Rome.

Sociale zorg naar religieuze organisaties

Trouw, 31 januari 2001

WASHINGTON - De Amerikaanse president George Bush heeft een omstreden plan gelanceerd dat religieuze organisaties een veel grotere rol geeft in hulpverlening aan verslaafden, daklozen en andere behoeftigen. De president stelde ook een Witte Huis-kantoor in dat religieuze groepen moet helpen een deel van de miljarden aan federale subsidies binnen te halen die jaarlijks voor sociaal werk worden uitgegeven.

Al onder president Bill Clinton konden religieuze groepen taken op zich nemen als het helpen van mensen bij het vinden van werk, bij afkicken van drugs of bij het opzetten van buurtprogramma's. Maar dat is tot nu toe nauwelijks van de grond gekomen, mede omdat deze initiatieven werden gecoördineerd door de autoriteiten in de verschillende staten.

Het plan van Bush heeft tot doel alle programma's rechtstreeks open te stellen voor religieuze organisaties. Ook worden belastingvoordelen geboden aan mensen die aan dergelijke organisaties donaties willen doen.

Tegenstanders vrezen dat de organisaties vooral hun religieuze boodschap zullen uitdragen op kosten van de belastingbetaler.

Als gouverneur van Texas heeft Bush ook al sociale programma's opengesteld voor religieuze groepen.

Zeventien van deze groepen zijn inmiddels door het Amerikaanse Joodse Congres en het Texaanse Burgerrechtenproject aangeklaagd wegens het schenden van de grondwettelijke scheiding tussen kerk en staat. Critici vrezen dat het aantal rechtszaken alleen maar zal toenemen.

Noot van IVISEP: Als de Amerikaanse grondwet een belemmering vormt voor het betrekken van religieuze organisaties bij sociale hulpverlening, wordt het hoog tijd de relevante artikelen uit die grondwet te herzien! De religieuze organisaties zijn namelijk dé organisaties bij uitstek als het gaat om het verrichten van sociaal werk.

Geloofsgemeenschappen over de hele wereld hebben tijdens de klimaatconferentie in Den Haag laten weten zich in te zullen zetten voor een vermindering van de uitstoot van broeikasgassen met vijftien procent. Zij hebben de regeringen die deelnemen aan de conferentie uitgenodigd stap voor stap eenzelfde doel na te streven. De geloofsgemeenschappen deden hun oproep bij monde van de internationale Alliantie voor Religies en Milieubescherming (ARC), waarbij vertegenwoordigers van vrijwel alle grote godsdiensten zijn aangesloten. De geloofsgemeenschappen die de klimaatactie van de ARC steunen, proberen binnen hun gemeenschap een bijdrage te leveren aan de vermindering van de uitstoot van broeikasgassen, onder meer door energiebesparing in hun kerken, tempels, synagogen en scholen.

Vertaling om begrip te kweken voor Muslimwet

Telegraaf, 7 februari 2001

DRACHTEN - De islamitische wetgeving, de Sjaria, is voor het eerst volledig in het Nederlands vertaald uitgebracht in boekvorm door de uit Iran gevluchte dr. Ali Soleimani, woonachtig in Drachten.

De beëdigde tolk/vertaler wil met zijn vertaling meer begrip kweken bij Nederlandse rechtbanken. Soleimani zegt te zijn gestuit op veel onbegrip voor islamitische verdachten. "Het Nederlandse strafrecht moet gehandhaafd worden, zonder twijfel. Maar iemand moest de discussie openen, daarom heb ik het vertaald."

De Nederlandse vertaling, getiteld 'Wetboek van Islamitisch Strafrecht', is gebaseerd op de strafwet van Iran, zoals enkele jaren geleden vastgesteld door het Iraanse parlement. Soleimani ziet dit als de theologisch meest zuivere vorm van Sjaria.

Soleimani zegt met zijn vertaling "slechts de deur te hebben geopend van de kast waarin de islamitische wet ligt. Als mensen de inhoud van die kast niet leuk vinden, is dat hun probleem. Ik heb de discussie aangezwengeld. Nederlanders en islamieten moeten elkaar zo goed mogelijk leren kennen. We zijn tot elkaar veroordeeld."

Adam en Eva mogelijk Australisch

De Ware Tijd, 11 januari 2001

SYDNEY - Adam en Eva zouden even goed Australiërs kunnen zijn als Afrikanen. Australische wetenschappers hebben dinsdag gezegd dat een analyse van het oudste DNA materiaal dat ooit is genomen aan toont dat de moderne mens niet alleen afstamt van Afrikaanse voorouders. Onderzoekers van de nationale universiteit in Australië (ANU) zeggen dat zij het DNA hebben geanalyseerd van menselijke resten die in 1974 in Lake Mungo in het oosten van Australië zijn gevonden. Volgens schattingen zijn deze resten tussen de 56.000 en 68.000 jaar oud. Volgens antropoloog Thorne van de ANU toont zowel het skelet van de "Mungo-man" als zijn DNA geen enkel bewijs dat hij uit Afrika afkomstig is. Volgens de onderzoekers heeft hij een moderne anatomie en een DNA-profiel dat inmiddels is verdwenen. Dit zou volgens de Australische onderzoekers betekenen dat tenminste één groep afstammelingen van de Homo erectus buiten Afrika is ontstaan. De Afrika-theorie houdt in dat alle moderne mensen afstammen van een gemeenschappelijke Homo erectus, de oudste bekende mensensoort. De Homo sapiens, de directe voorloper van de mens, zou tussen de 150.000 en 100.000 jaar geleden Afrika hebben verlaten en zich verspreid hebben over de wereld. Thorne is aanhanger van een andere theorie, die beweert dat de moderne mens op verschillende plaatsen in de wereld is ontstaan uit de Homo erectus. Pas later zouden de groepen zich onder elkaar hebben vermengd. (AFP/Reuters)

Onderzoekers vinden bewijs van zondvloed

De Ware Tijd, 14 september 2000

Onderzoekers hebben in de Zwarte Zee voor de Turkse kust de resten van een 7500 jaar oude beschaving gevonden die door een grote overstroming is vernietigd. Dit zou volgens hen de zondvloed kunnen zijn geweest die in het verhaal over Noach in het bijbelboek Genesis wordt beschreven. De leider van de wetenschappelijke expeditie, Robert Ballard, zei dinsdag in Washington dat zijn wildste verwachtingen zijn overtroffen. In de zee zijn op meer dan honderd meter diepte resten van gebouwen, planken, balken en stukken hout gevonden. Zij werden met behulp van sonar en onderwatervideocamera's aangetroffen in een gebied ongeveer twintig kilometer ten oosten van de Turkse stad Sinop.

Het is bekend dat de Zwarte Zee vroeger alleen zoet water had. De zee was door een smal stuk land van de Middellandse Zee gescheiden. Deze dam is kennelijk onder de druk van het stijgende water bezweken. De Middellandse Zee kan een door talrijke mensen bewoond vruchtbaar dal onder water hebben gezet.

Noot van IVISEP: Zou de zondvloed dan toch plaatselijk zijn geweest, zoals de Qur'ân vermeldt?

Muslims India: TV schuld beving

Telegraaf, 14 februari 2001

Muslims in de Indiase deelstaat Gujarat hebben tv-toestellen vernield om een nieuwe aardbeving te voorkomen. Zij menen dat Allah de vernietigende aardbeving van drie weken geleden heeft laten voltrekken uit woede over de verderfelijke invloed van tv-programma's. Een moefiti in Ahmadabad, Imtiaz, was de eerste die de gelovigen dit voorhield.

Chicken Tonight-reclame beledigend

Telegraaf, 7 maart 2001

LONDEN - De Britse reclamecodecommissie is gevallen over een reclame voor de saus Chicken Tonight van Unilever. De gewraakte commercial toont een vrouw die mediteert en zingt voor een geslachte kip.

Britse hindoes klaagden over de reclame-uiting die hun religie zou ridiculiseren. Producent Van der Bergh, onderdeel van Unilever, heeft zich voor de reclame verontschuldigd. De onderneming zegt nooit de bedoeling te hebben gehad hindoes te willen kwetsen.

[Terug naar inhoud](#)